

Sygn. akt. IV Ka 60/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 kwietnia 2014 roku

**Sąd Okręgowy w Bydgoszczy IV Wydział Karny Odwoławczy
w składzie:**

Przewodniczący SSO Danuta Lesiewska

Sędziowie SO Roger Michalczyk (sprawozdawca)

SR del. do SO Agnieszka Szczechowska

Protokolant sekr. sądowy Agnieszka Sawicka

przy udziale Wiesława Giełżeckiego- prokuratora Prokuratury Okręgowej
w Bydgoszczy

po rozpoznaniu w dniu 25 kwietnia 2014 roku sprawy

R. K., E. J., Z. G., T. G. i R. D. oskarżonych z art. 305 ust. 3 w zw. z art. 309 ustawy z dnia 30.06.2000 r. prawo własności przemysłowej (tekst jednolity Dz. U. nr 119, poz. 1117 z 2003 r. z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 kk

oraz M. P. i J. S. oskarżonych z art. 305 ust. 3 ustawy z dnia 30.06.2000 r. prawo własności przemysłowej (tekst jednolity Dz. U. nr 119, poz. 1117 z 2003 r. z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Bydgoszczy

z dnia 9 września 2013 roku - sygn. akt III K 1259/06

utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok, uznając apelację za oczywiście bezzasadną; koszty procesu za postępowanie odwoławcze ponosi Skarb Państwa.

Sygn. akt IV Ka 60/14

UZASADNIENIE

R. K. został oskarżony o to, że:

1. w okresie od 22 maja 2001 roku do 5 kwietnia 2002 roku w B. jako prezes Zarządu (...) sp. z o. o. z siedzibą w B., realizując z góry powzięty zamiar, wprowadził do obrotu wody po goleniu znacznej wartości, oznaczone podrobionymi znakami towarowymi A., D. i B. zastrzeżonymi dla U. (...)V. z siedzibą w R. w ten sposób, że bez zgody władz spółki (...) sprzedał te kosmetyki w ilości 589.024 sztuk o wartości 2.790.404,73 zł firmom (...) sp. z o.o. z siedzibą w (...) s.c. z siedzibą w K. koło W.,

to jest o czyn z art. 305 ust. 3 w zw. z art. 309 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. prawo własności przemysłowej (tekst jednolity Dz. U. nr 119, poz. 1117 z 2003 r. z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 k.k.,

E. J. został oskarżony o to, że:

2. w okresie od 6 maja 2002 roku do 31 grudnia 2002 roku w B. jako prezes Zarządu (...) sp. z o.o. z siedzibą w B., realizując z góry powzięty zamiar, wprowadził do obrotu wody po goleniu znacznej wartości, oznaczone podrobionymi znakami towarowymi A., D. i B. zastrzeżonymi dla U. (...) V. z siedzibą w R. w ten sposób, że bez zgody władz spółki (...) sprzedał te kosmetyki w ilości 558.712 sztuk o wartości 3.007.934 zł firmom (...) sp. z o.o. z siedzibą w K., (...) s.c. z siedzibą w K. koło W. i (...) z siedzibą w B., a ponadto w okresie od 9 lipca 2002 roku do 31 grudnia 2002 roku w B., działając wspólnie i w porozumieniu ze Z. G., M. P. i J. S., wprowadził do obrotu takie kosmetyki w ilości 1.544.928 sztuk o wartości 3.940.304,01 zł w ten sposób, że za pośrednictwem spółki (...) sprzedał je firmom (...) sp. z o.o. z siedzibą w K., (...) z Holandii i (...) Ltd z Wielkiej Brytanii,

to jest o czyn z art. 305 ust. 3 w zw. z art. 309 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. prawo własności przemysłowej (tekst jednolity Dz. U. nr 119, poz. 1117 z 2003 r. z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 k.k.,

Z. G. oskarżono o to, że:

3. w okresie od 9 lipca 2002 roku do 31 grudnia 2002 roku w B. jako prezes Zarządu (...) sp. z o.o. z siedzibą w B., działając wspólnie i w porozumieniu z E. J., M. P. i J. S., realizując z góry powzięty zamiar, wprowadził do obrotu wody po goleniu znacznej wartości, oznaczone podrobionymi znakami towarowymi A., D. i B. zastrzeżonymi dla U. (...) V. z siedzibą w R. w ten sposób, że siłami i środkami kierowanego podmiotu gospodarczego udzielił spółce (...) pomocy w wytworzeniu tych kosmetyków, a następnie bez zgody władz spółki (...) sprzedał je w ilości 1.544.928 sztuk o wartości 3.940.304,01 zł firmom (...) sp. z o.o. z siedzibą w K., (...) z Holandii i (...) Ltd z Wielkiej Brytanii,

to jest o czyn z art. 305 ust. 3 w zw. z art. 309 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. prawo własności przemysłowej (tekst jednolity Dz. U. nr 119, poz. 1117 z 2003 r. z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 k.k.,

M. P. oskarżono o to, że:

4. w okresie od 9 lipca 2002 roku do 16 kwietnia 2003 roku w B., działając wspólnie i w porozumieniu z J. S., E. J. prezesem Zarządu (...) sp. z o.o. z siedzibą w B., Z. G., T. G. i R. D. - prezesami Zarządu (...) sp. z o.o., realizując z góry powzięty zamiar, wprowadził do obrotu wody po goleniu znacznej wartości, oznaczone podrobionymi znakami towarowymi A., D. i B. zastrzeżonymi dla U. (...) V. z siedzibą w R. w ten sposób, że nawiązał kontakt z kontrahentami zagranicznymi, co umożliwiło sprzedaż tych kosmetyków w ilości 2.378.688 sztuk o wartości 5.693.223,39 zł bez zgody władz spółki (...) firmom (...) z Holandii i (...) Ltd z Wielkiej Brytanii i (...) z Belgii za pośrednictwem (...) sp. z o.o. z siedzibą w K., (...) s.c. z siedzibą w K. koło W. i (...) z siedzibą w B.,

to jest o czyn z art. 305 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. prawo własności przemysłowej (tekst jednolity Dz. U. nr 119, poz. 1117 z 2003 r. z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 k.k.,

J. S. oskarżono o to, że:

5. w okresie od 9 lipca 2002 roku do 16 kwietnia 2003 roku w B., działając wspólnie i w porozumieniu z M. P., E. J. prezesem Zarządu (...) sp. z o.o. z siedzibą w B., Z. G., T. G. i R. D. - prezesami Zarządu (...) sp. z o.o., realizując z góry powzięty zamiar, wprowadził do obrotu wody po goleniu znacznej wartości, oznaczone podrobionymi znakami towarowymi A., D. i B. zastrzeżonymi dla U. (...) V. z siedzibą w R. w ten sposób, że nawiązał kontakt z kontrahentami zagranicznymi, co umożliwiło sprzedaż tych kosmetyków w ilości 2.378.688 sztuk o wartości 5.693.223,39 zł bez zgody władz spółki (...) firmom (...) z Holandii i (...) Ltd z Wielkiej Brytanii i (...) z Belgii za pośrednictwem (...) sp. z o.o. z siedzibą w K., (...) s.c. z siedzibą w K. koło W. i (...) z siedzibą w B.,

to jest o czyn z art. 305 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. prawo własności przemysłowej (tekst jednolity Dz. U. nr 119, poz. 1117 z 2003 r. z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 k.k.,

T. G. oskarżono o to, że:

6. w okresie od 24 lutego do 19 marca 2003 roku w B. jako prezes Zarządu (...) sp. z o.o. z siedzibą w B., działając wspólnie i w porozumieniu z M. P. i J. S., realizując z góry powzięty zamiar, w celu wprowadzenia do obrotu oznaczał towary w postaci wód po goleniu znacznej wartości podrobionymi znakami towarowymi A., D. i B. zastrzeżonymi dla U. (...)V. z siedzibą w R. w ten sposób, że bez zgody władz U. (...)V. wytworzył w kierowanej spółce te kosmetyki w ilości 680.640 sztuko wartości 1.132.185,51 zł, a następnie wprowadził je do obrotu, przekazując firmom (...) sp. z o.o. z siedzibą w (...) s. c. z siedzibą w K. koło W., to jest o czyn z art. 305 ust. 3 w zw. z art. 309 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. prawo własności przemysłowej (tekst jednolity Dz. U. nr 119, poz. 1117 z 2003 r. z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 k.k.,

R. D. oskarżono o to, że:

7. w okresie 15 i 16 kwietnia 2003 roku w B. jako prezes Zarządu (...) sp. z o. o. z siedzibą w B., działając wspólnie i w porozumieniu z M. P. i J. S., realizując z góry powzięty zamiar, w celu wprowadzenia do obrotu oznaczał towary w postaci wód po goleniu znacznej wartości podrobionymi znakami towarowymi A., D. i B. zastrzeżonymi dla U. (...)V. z siedzibą w R. w ten sposób, że bez zgody władz U. (...)V. wytworzył w kierowanej spółce te kosmetyki w ilości 153.120 sztuk o wartości 620.733,87 zł, a następnie wprowadził je do obrotu, przekazując firmie (...) s.c. z siedzibą w K. koło W., to jest o czyn z art. 305 ust. 3 w zw. z art. 309 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. prawo własności przemysłowej (tekst jednolity Dz. U. nr 119, poz. 1117 z 2003 r. z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 k.k.,

Sąd Rejonowy w Bydgoszczy, wyrokiem z 9 września 2013r., sygn. akt III K 1259/06 uniewinnił wyżej wymienionych oskarżonych od popełnienia czynów zarzucanych im w akcie oskarżenia. W wyroku zawarto ponadto rozstrzygnięcia o dowodach rzeczowych oraz kosztach procesu.

Apelację od powyższego wyroku złożył prokurator, który zaskarżył wyrok w całości w odniesieniu do wszystkich oskarżonych i w oparciu o art. 438 pkt 1 kpk wyrokowi temu zarzucił obrazę przepisów prawa materialnego, tj. art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. prawo własności przemysłowej (tekst jednolity Dz. U. nr 119, poz. 1117 z 2003 r. z późniejszymi zmianami) poprzez dokonanie błędnej wykładni tych przepisów. W oparciu o tak skonstruowany zarzut domagał się uchylecia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja prokuratora nie była zasadna.

Z ustaleń dokonanych przez Sąd I instancji wynika, iż zachowanie poszczególnych oskarżonych polegało na tym, iż bez zgody spółki (...) wprowadzili do obrotu towary oznaczone oryginalnymi znakami towarowymi A., D. i B. zastrzeżonymi dla U. (...)V. z siedzibą w R., a także bez zgody spółki (...) oznaczali towary z oryginalnymi znakami towarowymi A., D. i B. zastrzeżonymi dla U. (...)V. w R.. W okresach objętych zarzutami postawionymi oskarżonym, wytworzone w spółce (...) sp. z o.o. towary były oznaczane znakami towarowymi zastrzeżonymi dla U. (...)V. z siedzibą w R. i następnie wprowadzane do obrotu, także za pośrednictwem innych podmiotów. Odbywało się to niezgodnie z umową z 26 września 1997r. dotyczącą konfekcjonowania wyrobów U., która już w tym czasie nie obowiązywała. Sąd Okręgowy w pełni podziela argumentację Sądu I instancji, przytoczoną w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku (str. 16 – 17), który wywodził, iż takie zachowanie oskarżonych nie było karalne w oparciu o przepis art. 305 ustawy z 30 czerwca 2000r. Prawo własności przemysłowej w brzmieniu pierwotnym (Dz. U. z 2001roku, Nr 49, poz. 508), który wiązał odpowiedzialność karną z oznaczaniem towarów podrobionym znakiem towarowym w celu wprowadzenia ich do obrotu, bądź z wprowadzaniem do obrotu towarów oznaczonych podrobionym znakiem towarowym. Jak słusznie zauważył Sąd Rejonowy, dopiero nowelizacja art. 305 ust. 1 ustawy z 30 czerwca 2000 roku Prawo własności

przemysłowej dokonana ustawą z 29 czerwca 2007r. o zmianie ustawy – Prawo własności przemysłowej (Dz.U. z 2007 roku, Nr 136, poz. 958) rozszerzyła pole penalizacji na zachowania polegające na oznaczaniu przez sprawcę, w celu wprowadzenia do obrotu, towarów zarejestrowanym znakiem towarowym, którego nie ma on prawa używać oraz dokonaniu obrotu towarami oznaczonymi zarejestrowanym znakiem towarowym, którego sprawca nie ma prawa używać. W ocenie Sądu Okręgowego, nie sposób zaaprobować stanowiska prokuratora, który w apelacji (str. 8 – 12 uzasadnienia apelacji) wywodził, iż bezprawne używanie, dla towarów objętych prawem ochronnym, znaków identycznych lub takich, które nie mogą być odróżnione w zwykłych warunkach obrotu od znaków zarejestrowanych było karalne od początku obowiązywania art. 305 prawa własności przemysłowej. Zagadnieniem tym zajmował się Sąd I instancji i w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku (str. 17 – 21), gdzie przedstawił szeroką i bardzo przekonującą argumentację pozwalającą na stwierdzenie, iż stanowisko skarżącego nie jest słuszne. Zgodzić się należało ze stanowiskiem Sądu I instancji, iż wykładnia pojęcia „podrobiony znak towarowy” wskazywana przez prokuratora dotyczyła zagadnień z zakresu cywilnoprawnej ochrony znaków towarowych i nie może być przenoszona wprost na grunt prawa karnego. Wskazywany przez skarżącego przepis art. 297 ust. 2 ustawy prawo własności przemysłowej w brzmieniu obowiązującym w inkryminowanym czasie znajdował się w dziale III ustawy, a przepisy tego działu przewidywały cywilnoprawną ochronę osób, których prawa ochronne na znak towarowy zostały naruszone. Przepis art. 305 tej ustawy znajduje się w tytule X, który zawiera regulacje dotyczące prawa karnego. Użyte w art. 305 ust. 1 wskazywanej wcześniej ustawy pojęcie „podrobionym” należało rozumieć zgodnie ze znaczeniem obowiązującym na gruncie prawa karnego, a nie cywilnego. Rację miał Sąd Rejonowy, który odwołując się do wykładni językowej wskazał, iż trudno byłoby wskazać logiczne racje, które przemawiałyby za inną, a do tego rozszerzającą wykładnię pojęcia „podrobiony” na gruncie przepisów karnych ustawy prawo własności przemysłowej. Sąd odwoławczy, tak jak Sąd Rejonowy, w pełni akceptuje pogląd Sądu Najwyższego wyrażony w postanowieniu z 18.12.2002r., III KKN, 421/00 szeroko omówiony w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku (str. 18). Słuszne były także argumenty przedstawione w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia (str. 19 – 20), gdzie stwierdzono, iż przyjęcie argumentacji dopuszczającej penalizację zachowań, których dopuścili się oskarżeni poprzez inną wykładnię pojęcia podrobiony znak towarowy skutkować musiałyby stwierdzeniem, iż nowelizacja art. 305 ust. 1 dokonana ustawą z 29 czerwca 2007 roku o zmianie ustawy – Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2007r., Nr 136, poz. 958) była zbędna. Rację miał także Sąd Rejonowy wywodząc (str. 20 – 21 uzasadnienia), iż argumentacji prezentowanej wcześniej nie podważa fakt, iż regulacja art. 297 ust. 2 ustawy prawo własności przemysłowej w brzmieniu pierwotnym obowiązującym w czasie inkryminowanym została następnie przeniesiona do art. 120 cytowanej ustawy, wskazywanego w apelacji prokuratora. Nowelizacja art. 120 wspomnianej ustawy weszła w życie 17 marca 2004r., a zarzuty postawione oskarżonym obejmowały okres od 22 maja 2001r. do 16 kwietnia 2003r. W tych okolicznościach, Sąd odwoławczy nie znajdując jakichkolwiek podstaw do uwzględnienia argumentów zawartych w apelacji prokuratora, zaskarżony wyrok, jako słuszny utrzymał w mocy. O kosztach orzeczono na podstawie art. 636§1 kpk.